

ZAPISNIČAR NESANICE

LOŠ TAJMING

Gledam telku, dremkam i gunduram. Nerviraju me prevodioci, njihovi titlovi. AURA... TAJMING... KARMA... Nasilno uguravaju takve i kojekakve reči i „termite“ i tamo gde im nije mesto. AURA i KARMA uvek mi komično zvuče u ozbiljnim razgovorima o svakodnevicu.

Za vreme reklama obično zaspim. Čujem ćerku Dubravku, a zatim to isto (u snu) čitam u mejlu: AURA je energetski omotač oko ljudi (uglavnom) i ostalih živih bića. Neki ljudi tvrde da aure vide golim okom i da su različitih boja. Navodno boja aure zavisi od raspoloženja i zdravlja, kao i od toga da li je čovek dobar ili loš... KARMA je pojam iz hindu religije, tesno povezan sa pojmom reinkarnacije, objašnjava mi ćerka, zrela osoba, majka tri odrasla sina... A TAJMING je engleska reč koja znači: pravovremenost. Dobar tajming je kad svoje obaveze postižeš na vreme, a loš znači: nešto u pogrešnom momentu, i tako.

Budim se (u fotelji) za trenutak, da uhvatim scenu koju sam propustio ranije (ovo mi je četvrto gledanje istog filma), pa opet utonem u kvazisan. A taj me tajming baš nervira, zbog nametljivosti prevodilaca i naših novinara (voditelja) i političara i analitičara. Gde smo, bre, proveli tolike godine a da za tajming nismo znali, kako smo se izražavali bez tajminga, i otkud je baš u ovom veku uleteo u naše živote?! Hvala ti, čedo moje, što si me prosvetlila! Voli te Taja Tajming.

NOKAT

Đoković je poražen u finalu Ju-Es opena jer mu je otpao nokat s nožnog palca.

Brzo je prežalio nokat, koji ga je koštao više od milion dolara.

A toliko je i zaradio, kad se odbije nokat.

I ja sam, samo mesec dana ranije, takođe izgubio nožni nokat.

Igrao si tenis?!

Ne, nego sam zapeo za ciglu.

Novak je lako prežalio svoj nokat...

Da, u svojoj 29. godini...

Hoćeš li ti svoj prežaliti, u svojoj 76. godini?

Još lakše. Ako ne računamo onih milion dolara...

Da, svakom to ovde nedostaje, milion dolara.

A penzija nikakva. Čak ni nacionalnu nisam dobio!

Dobio si – nokat!

AFORIZMI SNOVA

Pišem aforizme gotovo šest decenija. Mnoge sam u snu uhvatio i zabeležio, a neki su u snu izgubljeni. Dešavalo se da usnim aforizam, probudim se, sednem za sto da ga zabeležim, i nastavim (oko tri ili četiri sata ujutro!) da beležim nove aforizme, koji nezadrživo naviru. To me je spasavalo u ono vreme kad sam imao stalne (plaćene!) rubrike, a kasnio sam...

I sad se nešto dešava, ali drukčije. Nije isto ukrasti nešto iz sna i boriti se protiv nesanice. A nekad je i to plodotvorno.

U noći 8. i 9. januara 2017. odspavao sam dva-tri sata (imao sam goste, prijalo vino!), pa se probudio i pomislio nešto, što je zapravo bio aforizam. Mrzi me da ustanem i zabeležim, upamtiću. U polusnu, ponavljam aforizam, a onda iskrсне i drugi, pa i treći! E, šteta bi bilo da sve to zaboravim. Ustajem i zapisujem... I opet se budim sa novim aforizmom iz lude glave. Samo što je ovo sad bilo još luđe: nanizao sam četiri nova aforizma. Skačem, bunovan, i brzo pišem. Sve sam ih uhvatio!

Ujutro, posle poslednjeg (ali uspelog!) pokušaja spavanja, nađem onaj papir i na njemu sve one aforizme, svih sedam! I evo ih:

- * Stigli smo do pozitivne nule, i sledi razvojna faza: bitka za pozitivni minus.
- * Dobre su te investicije. Za razliku od investicionih ulaganja.
- * Neki gradonačelnici su kao gradonosni oblaci, ali bez osiguranja od štete.
- * Sav život prođe između dva premijera: onog što je cedio suvu drenovinu i ovog što lomi zube na evropskim vrednostima.
- * Što propusti starina Novače na internacionali, to dočeka dijete Grujica na internetu.
- * Imenovan je ovan predvodnik, koji će izabrati ovčiju koaliciju po svojoj meri.
- * Od ovna predvodnika ženke u čoporu ne očekuju samo politiku.

Pa, nisu loši aforizmi. Ili barem: aforističke aluzije... Ali, pitam se: Zašto?! Zašto i kad spavam (koje spavanje!) mislim o tim sranjima!? Šta radi taj moj mozak kad sav normalan svet spava?!

GEPEKOVANJE

Mislio sam da sam to sanjao: neko je GEPEKOVAN... A nisam sanjao. Bio sam budan (čuj: budan!), čitao novine, i tu sam reč pročitao u naslovu. Vidim šta je: kriminalci su nekog pretukli (nekoga ko je možda i sam kriminalac) i strpali ga u GEPEK! I tako nastade glagol GEPEKOVATI, glagolska imenica GEPEKOVANJE, trpni pridev: GEPEKOVAN!

Jezik razvijaju, obogaćuju, i najgori ljudi!

KOME JE DANAS LAKO

Mnogo sam hodao. Bole me noge, bole me i cipele, i čarape. U susret mi ide trudna žena, u jedanaestom mesecu (može to kad sanjaš, a nikad nisi bio u drugom stanju!).

Pevam, uz gusle:

*Mili bože, da l' je teže meni
ili možda ovoj trudnoj ženi?!*

VEŠANJE

Osuđen sam na smrt vešanjem (noć, 25/26. oktobra 2016), ne znam zašto, a ne znam ni ko me osudio. Štaviše, treba sam da obavim tu građansku dužnost. Zbunjen sam, osvrćem se po ćeliji (koja je otključana, širom otvorenih vrata), ne znam kako da obesim osuđenog, da budem i dželat i konzument smrti.

„To je lako“, kaže spremačica, na vratima ćelije. „Samo uzmeš ono gore i zategneš!“

Gledam gore, nije to omča za vešanje. To je za amatere, koji očekuju srećan kraj. Ipak, nabacim to sebi za vrat, smeta mi kapa, letnji šeširić, bacim kapu, povučem i probudim se. Nije to to, pomislim.

SLOVO

„Iskoni be slovo.“

Prva biblijska rečenica na staroslovenskom jeziku solunske braće. Početak „Jevanđelja po Jovanu“. Preveo: Konstantin (Ćirilo). Kasnije, u srpskoj redakciji, glasi: „U početku beše reč“. A sad – u mome snu.

REPRIZA

„Ovaj film sam već gledao.“

Naglo se budim, ustajem iz fotelje, gasim televizor i odlazim na spavanje.

NARODNI HEROJ

„Izvinite, gde je Ulica Miloša Bajića? Rekli su mi da je tu negde.“

„A, ne. Ovde je u blizini Ulica Slobodana Bajića... A taj vaš Bajić je u centru, kod starog pozorišta.“

„Hvala!“

Nekoliko dana kasnije (u snu: nekoliko sekundi).

„Izvinite, ko je bio Slobodan Bajić?“

„Slobodan Bajić... narodni heroj, partizansko ime Paja, inače Sremac.“

Kad je to čuo, onaj koji je pitao, bio je srećan i veseo.

KAD SE NAJLEPŠE KAJE

Moj glas (kao na usporenoj magnetofonskoj traci):

„Čovek se najlepše kaje kad je brzoplet i neoprezan pa posle ako shvati.“

POLJUBAC

Poljubio me pas. To je samo dopola san. Budim se. Kućni ljubimac liže mi uvo i staračke pege po čelu.

DVA PUTA DVA

Dobio sam nemušti nalog za kupovinu. Neke sitnice za kuću. Ženu mrzi da mi objašnjava jer nisam dobar slušalac. Metne mi na sto dve potrošene baterije za neke kućne sprave. Male baterije, one najmanje. Ulepi ih selotejpom, pa onda, preko lepka, zalepi običan papirić na kome piše: 2 x. Znači: dva puta. Shvatio sam da je dva puta: tu su dve potrošene baterije. Dakle, da kupim dve. To je očigledno, ali to je, za svaki slučaj, i napisano. Tek napolju, blizu trafike, padne mi na pamet: možda je žena mislila da to što je ulepljeno kupim dva puta. To bi bilo: dva puta dva. A za mene je to složena računska radnja. Kod mene dva puta dva nije uvek pet. Pa, dobro, ako je tako, pitaću Staku iz trafike, ona se valjda razume. „Stako“, kažem, „hoću da kupim ove baterije, dva puta dva, samo ne znam je li to i dalje pet ili nešto“. Staka računa na digitron: „Ne, gospodine“, reče, „danas je petak, a petkom je četiri, mislim dva puta dva četiri.“ I kupim ja, i žena zadovoljna, mislim četiri baterije, to je to, i mir u kući.

HONORARI

Honorari? Kako, zašto? Vi niste član nijednog onostranog demokratskog fonda. Ne pripada vam.